

VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ

ÚTRAVALÓ

Nagy Gáspárnak

*A napot elfogta valaki
a szél a lombokba visszaiült
a lélekvadászt már hallani
méri a csírátlan tiszta űrt
ki gyűlöl minden fényeket
lábai vasbeton oszlopok
bazaltbakancsban lépeget
s tömege alatt ott rojog*

a csillag-avarba hullt idő.

*Az ezüstsodrony ím elszakadt
kerék kútkáva összetört
a roncsolt kancsó ottmaradt
vajb ki kezdi újra ezt a kört
a malom lassún jár mint a hold
az órló leányok alszanak
valahol gyöngybagoly rikolt
valakit épp virrasztanak*

kit régóta hív a Rendező.

*A tükröt dérbomály szállta meg
most titkosítják az arcodat
már dekódolták a verseket
és gumibot gáz könny-áldozat
vár Pesten az égi madárra
mikor ott leszálló helye sincs
tollával tömjük párnád puhára
míg szárnyain kattann a bilincs.*